

Gehandicapte werkt het liefst op een echte boerderij

SIPPIE MIEDEMA

Drachten - Gehandicapten gedijen veel beter op een echte boerderij, dan op een zorgboerderij die speciaal voor hen is opgezet. Door de kleinschaligheid van een gewoon bedrijf krijgen ze meer aandacht, en door het contact met het boerengezin en leveranciers integreer je ook makkelijker in de maatschappij. Dit stelde Marjolein Elings van Plant Research Development in Wageningen gisteren op

een symposium over zorgboerderijen in Drachten.

Zorgboerderijen zijn in opmars. Rond 2000 begonnen de eerste pioniers en nu zijn er al ruim dertig zorgboerderijen en -kwekerijen. Tientallen anderen denken erover zoiets te beginnen. Voor noodlijdende boeren kan de aanwezigheid van gehandicapten, burn out- of psychiatrische patiënten een leuke tweede tak betekenen: ze worden betaald uit hun persoonsgebonden budget.

Volgens Elings, die zes boerderijen en zorgboerderijen heeft bezocht, hebben gehandicapten het beter naar hun zin op een commercieel bedrijf. Vooral de aanwezigheid van de boer doet de patiënten goed. „Ze kijken naar zo iemand op en identificeren zich met hem en groeien op die manier in hun persoonlijke ontwikkeling.”

Een boer die een zorgboerderij begint, hoeft ook helemaal geen zorgcursus volgens Elings. „Gezond verstand gebruiken en aan de slag gaan.” Maar het is wel nodig dat de boer feeling heeft met de doelgroep, stelt Wim Visscher, voorzitter van de vorig jaar opgerichte vereniging Zorg Boeren Fryslân. „Als je er niet tegen kunt dat je vijf keer aan iemand moet vertellen hoe de stal aangeveegd moet worden, moet je er niet aan beginnen.” De vereniging heeft wel speciale cursussen opgezet voor aspirant-zorgboeren en vindt die ook wel degelijk nuttig. „Een aantal komt er zo achter dat een zorgboerderij toch niks voor hen is. Dan kun je nog op tijd afhaken. Als je eenmaal cliënten hebt, moet je wel continuïteit bieden.”

Dat benadrukt ook Sjerik Tolsma uit Aldtsjerk. Zijn 22-jarige dochter, die het syndroom van Down heeft, gaat naar zorgboerderij Lyts Botniahiem in Damwoude. Het kost haar altijd een paar maanden tijd om zich ergens thuis te voelen. De dagbesteding is ideaal voor zijn dochter, maar Tolsma pleit verdere professionalisering van de sector. De contracten kunnen beter en de facturering moet punctueler. „Ouders hebben dit nodig in verband met de financiering via het zorgkantoor. Als je niet op tijd bent met het opsturen van de administratie, dreigen ze meteen het budget stop te zetten.” Ook zouden zorgboerderijen moeten samenwerken, zodat de cliënten tijdens de vakantie van de zorgboer tijdelijk naar een andere dagbesteding kunnen.

FRIESCH DGB 3/6/05